

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7Csp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122204521
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5122204521.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou v právnej veci žalobkyne: H. G., Q.. XX.XX.XXXX, U. H. XXXX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpená: STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080/0, 022 01 Čadca, IČO: 47246863, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 83104 Bratislava, IČO: 47967692, o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 750,- eur, a to do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 31.05.2022 domáhala proti žalovanému vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie v sume 750 eur a trovy konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu skutkovo odôvodňovala tým, že dňa 16.09.2008 uzatvorili s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 60.000 Sk (1.991,64 eur). Predmetná zmluva je svojou povahou a podstatou zmluvou spotrebiteľskou s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením a pre jej kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vyžadoval, aby všetky zákonom požadované podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli presne uvedené v písomnej zmluve, pričom predmetná zmluva tieto podmienky nespĺňala. Dňa 05.04.2016 podala žalobkyňa na Okresný súd Žilina žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.492,91 eur spolu s 5% úrokom z omeškania z dôvodu, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2008 je v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd Žilina rozsudkom č. 4C/87/2016-55 zo dňa 21.07.2017 žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.492,91 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.492,91 eur od 05.04.2016 do zaplatenia. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina č. 10Co/27/2019-114 zo dňa 23.05.2019. Z odôvodnenia predmetných rozhodnutí vyplýva, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2008 neobsahovala zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho súdy konštatovali, že poskytnutý úver je v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda žalobkyňa zaplatila žalovanému okrem poskytnutej istiny v sume 1.991,64 eur aj úroky a poplatky, plnila tak bez právneho dôvodu, pretože úver bol zo zákona

bezüročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak plnila žalovanému bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu 1.492,91 eur, nakoľko žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1.991,64 eur, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému až sumu 3.484,55 eur. Žalobkyňa bola aj s prihliadnutím na postoj žalovaného (neplnil dobrovoľne, inicioval odvolacie konanie) v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia dlhodobo (cca 5 rokov) nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej. V danom prípade neexistovala len potenciálna hrozba ujmy, ale reálna majetková ujma aj vznikla. Za jedinú, objektívne a exaktné kritérium pri určovaní výšky sumy primeraného finančného zadosťučinenia je suma, o ktorú sa chcel dodávateľ v základnom konaní bezdôvodne obohatiť, alebo sa v základnom konaní na úkor spotrebiteľa aj skutočne obohatil. V prípade žalobkyne to bolo o sumu 1.492,91 eur. Ak teda majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, je polovica zo sumy, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil minimálna na dosiahnutie tohto cieľa. Z uvedených dôvodov žalobkyňa žiada priznať finančné zadosťučinenie v sume 750 eur (cca 50 % zo sumy 1.492,91 eur), ktorú považuje za primeranú.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.07.2022, v ktorom uviedol, že predmetný návrh považuje za nedôvodný, nakoľko samotné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobkyne voči žalovanému vôbec nevzniklo, v čoho dôsledku žalobkyňa ani nemôže uplatnený nárok dostatočne preukázať. Podľa právneho názoru žalovaného, žalobkyňa nespĺnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti voči porušiteľovi. Žalovaný zastáva názor, že v danom prípade nie je on porušiteľom, nakoľko bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe zmluvy o úvere, ktorú koncipoval pôvodný veriteľ a žalobkyni bola len postúpená pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere bez toho, aby žalovaný mohol nejakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, podmienky, ustanovenia. Z uvedených dôvodov nemožno žalovaného pokladať za porušiteľa. Žalovaný uviedol, že v predošlom konaní nebolo rozhodnuté o porušení práva či povinnosti žalobkyne, a na strane druhej, absentuje zodpovedný subjekt ako porušiteľ práv žalobkyne. Žalovaný ďalej namieta i požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sa žalobkyňa domáha. V danom prípade konanie žalobkyne hodnotí ako zjavné zneužívanie jej práv, nakoľko je potrebné, aby sa v každom jednom prípade skúmali všetky aspekty posudzovanej právnej veci a rovnako sa musí prihliadať na „rozsah“ zásahu do práv spotrebiteľa. Žalobkyňou uplatňovaná suma primeraného finančného zadosťučinenia nie je dostatočným spôsobom špecifikovaná a relevantne odôvodnená a preukázaná. Argumentácia žalobkyne, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške polovice sumy bezdôvodného obohatenia nie je správna a adekvátne. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné limitovať a zohľadniť, aký dopad a právne následky malo predchádzajúce konanie na spotrebiteľa, ako i všetky relevantné skutočnosti. Žalobkyňa ako spotrebiteľka predchádzajúcim konaním získala finančné prostriedky, teda dopad do jej osobnej, či majetkovej sféry nepredstavoval žiaden výrazný zásah, z ktorého dôvodu nemožno priznať primerané finančné zadosťučinenie vo vyššej výške, nakoľko toto by bolo v zjavnom nepomere a nepredstavovalo by primeraný satisfakčný prostriedok. Žalovaný pokladá uplatňovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za neadekvátnu, neprimeranú a jedná sa o účelové konanie zo strany žalobkyne, ktorá bol tou, ktorá si neplnila svoje základné záväzkové povinnosti, prestala splácať poskytnutý úver a tejto má byť poskytnutá právna ochrana? V danom prípade nemožno konanie hodnotiť inak ako zjavné zneužívanie práva a značný nekontrolovateľný zásah do ústavného majetkového práva žalobkyne ako veriteľa. Takto ochrana spotrebiteľov narúša princíp rovnosti strán ako i princíp práva na spravodlivý proces a práva na právnu istotu, kedy sa podstatným spôsobom zasahuje do práv veriteľov, no napriek tomu sa poskytuje ochrana dlžníkom, ktorí si neplnia svoje základné povinnosti. Žalovaný uplatnený nárok neuznáva a uvedené konanie žalobkyne považuje za zjavne bezúspešné a šikanózne uplatňovanie práva, preto žiada, aby súd žalobu ako nedôvodnú (aj z dôvodu nesplnenia zákonných hmotnoprávných podmienok na podanie uplatneného nároku žalobkyne) zamietol a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

4. K vyjadreniu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila písomne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.08.2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že predmetom tohto konania je nárok, opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Uvedené ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom daného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia

neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy aj o existencii nejakej ujmy. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Je nepochybné, že Okresný súd Žilina rozsudkom č. 4C/87/2016-55 zo dňa 21.07.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Žilina č. 10Co/27/2019-114 zo dňa 23.05.2019, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.492,91 € spolu s prísl. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa sa úspešne domohla súdnou cestou vyslovenia porušenia jej práv tým, že bola určená „bezúročnosť a bezpoplatkovosť“ úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Je teda zrejmé, že žalovaný od žalobkyne prijal plnenie, na ktoré nemal nárok a pokiaľ by sa žalobkyňa nedomáhala súdnou cestou vydania tohto bezdôvodného obohatenia, bol by si žalovaný ponechal tieto finančné prostriedky. Z uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že v danom prípade je splnený jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, t.j. úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia zákon o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Táto závisí od úvahy súdu. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Za jediné, objektívne a exaktné kritérium pri určovaní výšky sumy primeraného finančného zadosťučinenia je suma, o ktorú sa dodávateľ v základnom konaní na úkor spotrebiteľa aj skutočne obohatil. Z odôvodnenia rozsudku OS ZA č. 4C/87/2016-55 zo dňa 21.07.2017 (bod 17.) vyplýva, že žalobkyňa titulom úveru uhradila žalovanému sumu 3.484,55 €, pričom žalovaný jej poskytol sumu 1.991,64 €. Bezdôvodné obohatenie preto predstavuje suma 1.492,91 €. Ak teda majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, je polovica zo sumy o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil minimálna na dosiahnutie tohto cieľa. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj vo vzťahu k zadosťučineniu, na ktoré má mať nárok spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto žalobkyňa trvá na podanej žalobe a žiada priznať finančné zadosťučinenie v sume 750 €, ktorú považuje za primeranú.

5. K vyššie uvedenej replike žalobkyne podal žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.09.2022 písomnú dupliku, v ktorej uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalobkyne ohľadom priznania a rozsahu priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný nesúhlasí s priznaním primeraného finančného zadosťučinenia a už vôbec nie v takej výške ako požaduje žalobkyňa. Žalovaný v tomto kontexte poukázal na to, že už z koncepcie pojmu primerané znamená, že finančné zadosťučinenie má predstavovať len primeranú satisfakciu a nie satisfakciu v rozsahu neprimeranom zásahu a rozsahu neprimeranom skutkovým okolnostiam. Žalobkyňou požadovaná výška vôbec nereflektuje s právnym inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia a podľa názoru žalovaného ide o zneužívanie práva. Primerané finančné zadosťučinenie požadované žalobkyňou rozhodne nespĺňa kritérium a rozsah primeranosti, ale je zjavným zneužitím práva žalobkyne a zásahom do práv žalovaného. V neposlednom rade žalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že práva žalobkyne boli v predchádzajúcom konaní, od ktorého konania si v predmetnom konaní žalobkyňa uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie „zhojené“ a napravené tým, že žalovaný zaplatil žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného dôvodu nemožno od žalovaného požadovať primerané finančné zadosťučinenie v takej výške, nakoľko potom sa primerané finančné zadosťučinenie prieči podstate a účelu tohto právneho inštitútu a je v rozpore so skutkovými okolnosťami, ktoré majú markantný vplyv na posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný zotrval na tom, že podaná žaloba nie je dôvodná a opodstatnená, preto navrhol súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Na nariadené pojednávanie dňa 11.10.2023 sa nedostavila žalobkyňa a žalovaný, neprítomnosť žalobkyne ospravedlnil jej právny zástupca, žalovaný svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil podaním

doručeným súdu dňa 5.10.2023 a zároveň uviedol, aby súd pojednával aj v jeho neprítomnosti. Súd pojednával v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného a otvoril pojednávanie.

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na podanej žalobe a na jej skutkovom vymedzení. Uviedol, že v danom prípade je splnený jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie a to, že žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie svojho práva, resp. povinnosti žalovaného v súdnom spore, v ktorom bola úspešná. Čo sa týka výšky finančného zadostučinenia, keďže zákon o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie, toto je ponechané na úvahe súdu.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými žalobkyňou, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 21.07.2017, právoplatného dňa 15.07.2019 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019 bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 1.492,91 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.492,91 eur od 05.04.2016 až do zaplataenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku okresného súdu vyplýva, že právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 1.991,64 eur, pričom žalobkyňa celkovo na predmetný úver zaplatila sumu 3.484,55 eur, nakoľko predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2008 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného neobsahovala obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a za tohto stavu bolo povinnosťou žalobkyne zaplatiť žalovanému iba sumu vo výške 1.991,64 eur, je žalobou uplatnené plnenie v sume 1.492,91 eur, ktoré žalovaný od žalobkyne vyžadoval a nakoniec aj prijal, plnením bez právneho dôvodu, a teda ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré žalovaný musí vydať žalobkyni. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 10Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 21.07.2017 a priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd v celkovom súhrne hodnotil záver okresného súdu o konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pri absencii obligatórnej obsahovej náležitosti vyžadovanej v § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy za zásadne správny.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len „ZoOS“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pri tom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je skutkovo a právne dôvodná. Z Rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 21.07.2017, právoplatného dňa 15.07.2019 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019 vyplýva, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka úspešne domohla voči žalovanému svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.492,91 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.492,91 eur od 05.04.2016 až do zaplataenia, ktoré bolo založené na porušení práva spotrebiteľa z hľadiska nedodržania obsahových náležitostí zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2008. S poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. súd uvádza, že žalobkyňa má nárok na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko si žalobkyňa úspešne uplatnila voči žalovanému porušenie svojho práva ako spotrebiteľky z predmetnej zmluvy o úvere a zároveň jej súd z porušenia tohto práva aj priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, čím mal súd zároveň aj preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, ktorý je právnym nástupcom pôvodného veriteľa a ktorý vstúpil do všetkých práv a povinností spojených s predmetnou spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou so žalobkyňou a ktorý aj od žalobkyne plnenie, ktoré bolo vyhodnotené ako plnenie bez právneho dôvodu, vyžadoval a prijal. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadostučinenia, vyššie uvedený

zákon neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia, a je preto na úvahe súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Súd uvádza, že žalobkyňa sa musela svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhať súdom, keďže žalovaný neplnil dobrovoľne a žalobkyňa bola nútená iniciovať súdne konanie jednak na súde prvého stupňa a následne čeliť odvolaciemu konaniu. Je potrebné taktiež konštatovať, že porušenie práva žalobkyne nielenže bolo spôsobilé privodiť jej ujmu ako spotrebiteľke, ale takúto ujmu jej aj privodilo, keď spotrebiteľka nad rámec svojich povinností uhradila celkovo sumu 1.492,91 eur. Naviac zákon č. 250/2007 Z. z. nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola vôbec spôsobená ujma. Súd považuje sumu 750,- eur za primerané finančné zadosťučinenie. Vychádzal pri tom zo žalobkyňou uplatneného návrhu s prihliadnutím na primeranosť uplatneného nároku, jeho satisfakčnú a sankčnú funkciu, časové trvanie konania o vydanie bezdôvodného obohatenia až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej. Žalobkyni právoplatne priznané bezdôvodné obohatenie rozhodnutím Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 21.07.2017, ktoré bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/27/2019 zo dňa 23.05.2019, predstavovalo sumu 1.492,91 eur a žalobkyňou uplatnený nárok finančného zadosťučinenia sumu 750,- eur, čo je 50,24 % zo sumy 1.492,91 eur, ktorú súd považoval za primeranú satisfakciu vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

15. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako úspešnej strane v konaní súd priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).